

Církevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta

LISTY GALANTSKÝM 5/2022

Milí priatelia, bratia a sestry, ktorého Ježiša naozaj, celým srdcom, uctieвате? Toto aktuálne porovnanie bolo uverejnené na FB profile ECAV s vami. Nedajme sa zviest' falošným obrazom Ježiša len preto, lebo lepšie vyhovuje ľuďom dnešnej doby. „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“ Žid. 13,8

BIBLICKÝ JEŽIŠ

NARODENÝ AKO BOH V TELE.
PRIKAZUJE POKÁNIE Z HRIECHOV.
NENÁVIDENÝ SVETOM.
KÁŽE BOŽIU SPRAVODLIVOSŤ.
VARUJE PRED VEČNÝM SÚDOM.
NENÁVIDÍ HRIECH.
KONFRONTUJE ŤA S PRAVDOU.
VARUJE PRED FALOŠNÝMI
ZÁZRAKMI A VYZDVIHUJE BOŽIE
SLOVO.
KÁŽE SEBAZAPIERANIE.
VYZDVIHUJE BOŽIU VOĽU.
PRINÁŠA ROZDELENIE KVOLI.
PRAVDE.

VERSUS

MODERNÝ JEŽIŠ

NARODENÝ AKO OBYČAJNÝ ČLOVEK.
IGNORUJE POKÁNIE.
MILOVANÝ SVETOM.
KÁŽE FALOŠNÚ LÁSKU.
NESPOMÍNA SÚD A BOŽÍ HNEV.
PREHLIADA HRIECH.
ZRIEĐUJE PRAVDU.
VYZDVIHUJE ZÁZRAKY A ZÁŽITKY
NAD BOŽIE SLOVO.
KÁŽE SEBALÁSKU.
VYZDVIHUJE TVOJU VOĽU.
PRINÁŠA FALOŠNÚ JEDNOTU.

LEBO KEĎ PRÍDE NIEKTO A ZVESTUJE INÉHO KRISTA, KTORÉHO SME MY
NEZVESTOVALI, ALEBO KEĎ PRIJÍMATE INÉHO DVCHA, KTORÉHO STE
NEVZALI, TO DOBRE ZNÁŠATE.

2. LIST KORINTSKÝM 11,4

BRATIA A SESTRY, POZÝVAM VÁS NA BOHOSLUŽBY, SÚ BEZ OBMEDZENÍ!

Bratislavská 80/20, 924 01 Galanta, miroslav.kerekrety@gmail.com

www.galanta.ecav.sk

Mgr. Miroslav Kerekrety 0918 828 360, Mgr. Jaroslav Mlynár 0905 237 075

Kázeň na 1. pôstnu nedeľu, 6. marca 2022

„Odvtedy začal Ježiš Kristus svojim učeníkom poukazovať, že musí ísť do Jeruzalema a že musí mnoho trpieť od starších a veľkňazov i zákonníkov a že musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych. Tu Ho vzal Peter a začal Ho odhovárať: Nech Ti je Boh milostivý, Pane! To sa Ti nesmie stať! On sa však obrátil a riekol Petrovi: Chod' za mňa, satan, na pohoršenie si mi, pretože nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské.“

Evanjelium podľa Matúša 16, 21-23

Bratia a sestry,

náš kázňový text začína slovom „odvtedy“. Keď veta začína takýmto slovom, je logické, že tu ide o nejaký časový zlom. Dovtedy a odvtedy. Medzi týmito slovami musí stáť nejaká udalosť alebo konkrétny časový údaj, ktorý pretína pomyselnú časovú os. Čo sa teda udialo, alebo čo bolo akýmsi zlomom, kedy sa „veci“ zmenili? Prečítanému textu predchádza vyznanie apoštola Petra: „Ty si Kristus, Syn Boha živého!“ Pán Ježiš s ním súhlasí a dokonca mu hovorí, že to nemá z vlastnej hlavy, ale že mu to bolo zjavené a on to zjavenie prijal. Je dobré si vyjasniť, kto je kto, lebo keď dvaja robia to isté, nemusí to byť to isté. Keď teda Pán Ježiš poukazuje učeníkom na to, čo Ho čaká, je viac ako dobré si uvedomiť, že to hovorí Ten, ktorý je Kristus, Syn Boha živého. Zvlášť po Ježišovom vyjavení sa ako Boží Syn sú prichádzajúce slová pre učeníkov takmer nepočúvateľné.

Pán Ježiš používa trikrát za sebou to isté slovo, a to slovo *musí*. Už samotné slovné spojenie, že Boží Syn niečo musí, je zvláštne. Ten, ktorému je všetko poddané, ktorého aj vietor a more poslúchajú, Ten, ktorý má moc nad démonmi i chorobami ... Ten, ktorého učeníci poznajú ako toho, ktorý má moc, a nie ako ich zákonníci, práve Ten niečo musí? Ešte počuť to, že musí ísť do Jeruzalema, to by bolo v poriadku. Syn židovského Boha predsa patrí do Jeruzalema a do chrámu – „či neviete, že ja musím byť vo veciach svojho Otca?“ (Lukáš 2,49)

Druhé *musím* je už pre učeníkov nepredstaviteľné. „On, ktorý nikdy hriechu neučinil,“ (1.Petra 2,22) ktorého učeníci napriek tomu, že sú s Ním deň aj noc, nepristihli spáchať akýkoľvek hriech, ten musí mnoho trpieť? Veď trpieť môžu a majú tí, ktorí si to zaslúžia. Môže vôbec Boh trpieť? Ešte neprijateľnejšie je oznámenie, kto má byť pôvodcom tohto utrpenia. Teda starší, veľkňazi a zákonníci – tri zložky židovského synedria. Práve tí, ktorí by Mu mali preukázať najvyššiu úctu, Mu majú spôsobiť utrpenie. Bolo by ľahšie pre učeníkov prijať, že rímska moc spôsobila utrpenie židovskému Božiemu Synovi. Ale Jeho vlastní?

Rovnako nepredstaviteľné je aj to tretie *musím*. Musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych. Majme, prosím, na pamäti, že hovoríme o Kristovi, Synovi živého

Boha. Môže vôbec Boh umrieť? Už len táto predstava bola pre mnohých šialená. Toto si učenici ani nevedeli predstaviť.

A teraz sa vráťme k tomu slovíčku *musí*. Naozaj musí? A naozaj musí práve On? Áno! Ak Ježišovo vtelenie, o ktorom rozmýšľame na Vianoce, má mať zmysel, tak potom Ježiš musí ísť do Jeruzalema, musí mnoho trpieť od starších a veľkňazov i zákonníkov a musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych. Ak mám byť ja, hriechyň človek, zachránený od všetkých mojich nedostatkov, zlyhaní a hriechov a zároveň Boh má zostať spravodlivý, tak Ježiš toto všetko musí podstúpiť. A musí to podstúpiť práve On, lebo nikto iný, žiaden človek by podstúpením toho istého utrpenia nezískal pre ľudstvo možnosť odpustenia hriechov. Preto to slovíčko „odvtedy“, odkedy bol Ježiš z Nazareta zjavený ako zaslúbený Kristus, Syn Boha živého. Musí, lebo chce! Musí, lebo miluje! Musí, lebo chce pre večnosť zachrániť teba i mňa.

Ale nielen Ježiš miluje. Aj Ježiša si zamilovali učenici a preto si Ho po týchto slovách Peter berie stranou a dohovára Mu: Nech Ti je Boh milostivý, Pane! To sa Ti nesmie stať! Vidíme tu Petra, ktorému na Ježišovi záleží a nedokáže si pripustiť, že by sa tieto hrozné slová mali naplniť. Viem si to veľmi dobre predstaviť, ako Peter zavolá Ježiša bokom od ostatných a dohovára Mu, radí Mu, odhovára Ho od cesty do Jeruzalema i všetkého, čo Ho tam čaká. Peter, prvý z učeníkov, sa v tomto okamihu stavia do pozície seberovného s Ježišom a dovoľí si radiť Mu, hovoriť, čo má alebo nemá urobiť. Pritom pozor, hovoríme o Petrovi, o ktorom Pán Ježiš povedal: *„Ty si Peter, a na tej skale postavím svoju cirkev...“* Peter teda nebol hocikto a Pán Ježiš počítal s tým, že ho v budovaní svojej cirkvi použije. Možno práve tieto slová boli pre Petra dôvodom, aby sa začal cítiť ako seberovný spolupracovník Ježiša s právom dávať Mu rozumy. Toto je pokušenie mnohých veriacich kresťanov, zabudnúť, kde je ich miesto v súvislosti s Ježišom. Preto ho Pán Ježiš musí „upratať“ tam, kam patrí. *„Chod' za mňa satan, na pohoršenie si mi...“* Vedľa seba kráčajú seberovní, no v zástupe kráčajú tí, ktorí toho prvého nasledujú. Akoby Pán Ježiš povedal, nehovor mi, čo mám robiť, a neodhováraj ma od mojej cesty, ale poď a nasleduj ma. Zarád' sa za mňa, pozoruj, počúvaj a uč sa, aby si chápal, čo sa tu deje. Tvojou úlohou nie je byť mojím poradcom či diskusným partnerom, ale stať sa a byť mojím učeníkom a nasledovníkom, lebo len vtedy môžem naplniť tie veľké plány, ktoré s tebou mám. Žiaľ, pre mnohých sa v dnešnej dobe centralizácie pozornosti na človeka stáva Ježiš Kristus, Syn živého Boha, seberovným diskusným partnerom, kde slovo či pohľad na vec človeka má rovnakú hodnotu ako Ježišom zjavený Boží pohľad. Z nasledovníkov sme sa stali diskusnými partnermi či neraz oponentmi Božieho Syna. Aj nás musí niekedy Pán Ježiš „upratať“, aby sme sa opäť dostali na svoje správne miesto a boli sme opäť Jeho nasledovníkmi. Rovnako ako pri Petrovi aj pri nás platí, že len keď sme nasledovníkmi Pána Ježiša, môže s nami uskutočniť plány, ktoré s nami má.

Bratia a sestry, všimnime si ešte jednu zaujímavú vec. Peter je v jednej chvíli tým, komu Boh Otec zjavil pravdu o svojom Synovi a on o Ňom mohol vydať jasné svedectvo pred všetkými učeníkmi. Tomu kto bol z učeníkov ešte stále na vázkach alebo si nebol istý, kto je Ježiš z Nazareta, bolo to prezradené Petrom, ktorý to nemal z vlastnej hlavy. Boh Otec si ho teda použil na svedectvo o svojom Synovi. Krátko na to však Petra zneužíva satan, keď sa snaží odhovoriť Božieho Syna od naplnenia Božieho plánu záchranu hriešneho človeka. Ten istý človek v relatívne krátkom čase použitý Bohom i zneužitý Diablom. A to zneužitie malo všetky atribúty láskavého záujmu a starostlivosti. Uvedomujem si, že Diabol sa snaží kohokoľvek zneužiť na svoje ciele. A ešte to môže vyzerat' ako dobrý nápad či láskavý čin. Tu by som vám chcel prečítať jeden príbeh, ktorý som čítal na internete. Jeden gazda uviazal koňa o stĺpik, ale prišiel diabol a pustil koňa. Kôň sa rozbehol na pole roľníka, ktorý tam práve pracoval, a začal mu ničiť úrodu. Roľník sa nahneval, vidiac akú škodu pácha kôň na jeho poli, chytil pušku a zabil koňa. Toto videl gazda, majiteľ koňa, a v hneve tiež chytil pušku a zastrelil roľníka. Tuto tragédiu videla roľníkova manželka, zdvihla zo zeme manželovu pušku a zastrelila vlastníka koňa. Svedkom tohto skutku sa stal syn vlastníka koňa, ktorý dobehol na výstrely a ktorého chytila zlosť a zastrelil roľníkovu manželku. Toto celé sa dialo na očiach susedov rodiny roľníka, ktorí pobúrení a rozhorčení činom mladého muža, ho v hneve zabili a spálili jeho dom.... Keď sa trochu upokojili, spýtali sa diabla: „Prečo si to celé zapríčinil?“ Diabol im odpovedal: „Nič som neurobil, iba som pustil koňa na slobodu.“ A poučenie? Diabol robí na prvý pohľad úplne nevinné a jednoduché veci, lebo vie, že zlo zasadlo v našich srdciach a zvyšok miesta neho dokonáme my sami. Potrebujeme Ducha Svätého, aby sme rozlíšili, čo sa okolo nás alebo v nás deje.

Posledná vec, ktorej sa chcem v závere kázne venovať, je Ježišova výčitka voči Petrovi: „pretože nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské.“ V súvislosti súčasných udalostí na Ukrajine tomu môžeme rozumieť aj takto. Myslime na to, čo od nás očakáva náš Boh, aká je naša úloha v následkoch tohto konfliktu, čo máme urobiť, ako sa máme zachovať ako Božie deti. Myslime na to, čo Boh chce vykonať cez nás v prospech tých, ktorí potrebujú pomoc. Viem, že každému z nás napadne, že predsa štát sa stará, nech sa postarajú druhí, mladší alebo tí, ktorí bývajú niekde bližšie. Hneď sa nám vynoria otázky našej bezpečnosti a všemožných komplikácií, ktoré by pomocou utečencom mohli nastať. A musím uznať, že tomu úplne rozumiem. Aj my doma rozmýšľame, ako sa zachovať a čo urobiť, aby sme pred svojím Bohom obstáli ako Božie deti. Aby sme viac mysleli na to, čo od nás očakáva náš Boh namiesto toho, aby sme sa báli, čo všetko nám ponúknutá pomoc môže v živote spôsobiť. Myslime na veci Božie a nevytláčme ich tými ľudskými.

Amen.

Miroslav Kerekréty